

Jakt och vilt

Ta del av vilka regler som gäller för leveranser av frilevande vilt och kött från frilevande vilt direkt till slutkonsument eller livsmedelsföretag. Beroende på vilket vilt det handlar om och vilka mängder som jägaren levererar gäller olika regler.

På den här sidan:

...

[bokmärken genereras automatiskt]

Om lagstiftningen

Relevant livsmedelslagstiftning finns samlad i spalten till höger. Där kan du klicka dig vidare och både få information om lagstiftningen och komma direkt till de olika lagarna och förordningarna.

Den lagstiftning som styr området är:

- Förordning (EG) nr 178/2002 om allmänna principer och krav för livsmedelslagstiftning, om inrättandet av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet och om förfaranden i frågor som gäller livsmedelssäkerhet
- Förordning (EG) nr 852/2004 om livsmedelshygien
- Förordning (EG) nr 853/2004 om särskilda hygienregler för livsmedel av animaliskt ursprung
- Förordning (EG) nr 1069/2009 om hälsobestämmelser för animaliska biprodukter och därav framställda produkter som inte är avsedda att användas som livsmedel och om upphävande av förordning (EG) nr 1774/2002
- Livsmedelsverkets föreskrifter (LIVSFS 2005:20) om livsmedelshygien

Viktiga begrepp

Här följer vanliga ord och begrepp inom området och hur de definieras.

Jägare

Begreppet jägare är inte definierat i lagstiftningen. Vid tillämpningen av livsmedelslagstiftningen anser Livsmedelsverket att begreppet "jägare" bör omfatta både den som nedlagt ett visst vilt och varje annan person som ingår i skyttens jaktlag. Detta eftersom det vilt ett jaktlag skjuter oftast delas upp mellan de medlemmarna i jaktlaget som varit med i jakten.

Uppköpare/mottagare av vilt

En uppköpare eller mottagare av vilt äger rätten till det fällda viltet utan att själv vara jägare. Detta kan till exempel vara när en jakträttsinnehavare överlåter jakten till annan/andra men behåller det fällda viltet.

Utbildad person/viltundersökare

En så kallad utbildad person kan undersöka det frilevande viltet innan viltet levereras till vilthanteringsanläggningen. Den utbildade personen ska ha gått en särskild utbildning i hälsa och hygien för undersökning av vilt (så kallad viltundersökarutbildning). Utbildningen anordnas av jägarorganisationer och andra fristående aktörer men är granskad av Livsmedelsverket. Se vidare

avsnitt IV, kapitel I i bilaga III till förordning (EG) nr 853/2004. En utbildad person kallas i Sverige ofta för viltundersökare.

Frilevande vilt

Frilevande vilt är vilda hov- och klövdjur samt hardjur och landlevande däggdjur som är föremål för jakt i syfte att användas som livsmedel och som anses vara frilevande enligt lagstiftningen i det land det gäller. Till frilevande vilt räknas också däggdjur som lever fritt i ett inhägnat område under liknande förhållanden som vilda djur. Frilevande vild fågel som är föremål för jakt i syfte att användas som livsmedel är också frilevande vilt. Det framgår av punkt 1.5 i bilaga I till förordning (EG) nr 853/2004.

Frilevande vilt delas in i storvilt och småvilt. Till småvilt räknas enligt livsmedelslagstiftningen frilevande fågel och hardjur som lever fritt i vilt tillstånd. Se punkt 1.7 i bilaga I till förordning (EG) nr 853/2004. Enligt punkt 1.8 i samma bilaga definieras frilevande storvilt som landlevande däggdjur som lever fritt i vilt tillstånd och inte omfattas av definitionen för frilevande småvilt. Det innebär att till exempel älg, rådjur, vildsvin, bäver och björn hör till frilevande storvilt. Havslevande däggdjur, som till exempel sälar, omfattas inte av definitionen på frilevande vilt enligt livsmedelslagstiftningen.

Livsmedelsverket anser att landlevande däggdjur som lever fritt i hägn ska betraktas som frilevande vilt om:

- det aktuella djurslaget finns vilt i den svenska faunan (till exempel kronhjort, dovhjort, vildsvin och mufflonfår) och
- hägnet är godkänt av länsstyrelsen och
- storleken på hägnet och biotopen i detsamma är anpassad till djuren så att det under vegetationsperioden inte råder brist på föda och
- djuren är föremål för jakt enligt de jaktmetoder som uppfyller kraven i jaktlagen (1987:259), jaktförordningen (1987:905) och Naturvårdsverkets föreskrifter och Allmänna råd om jakt och statens vilt (NFS 2002:18).

Jakt är primärproduktion

Jakt, avlivning och urtagning i direkt anslutning till den plats där viltet har fällt är primärproduktion. Nedlagt frilevande vilt med päls eller fjäderdräkt på är en primärprodukt.

Till primärproduktion hör också transport av viltet med päls eller fjäderdräkt till vilthanteringsanläggning. Se punkt 1.c, del A i bilaga I till förordning (EG) nr 852/2004. En uppsamlingscentral som tar emot vilt direkt från jägare för tillfällig lagring av viltet inför vidare transport till en vilthanteringsanläggning räknas också till primärproduktion. Det framgår av bestämmelserna i avsnitt IV, kapitel II, punkt 10 respektive kapitel III, punkt 8 i bilaga III till förordning (EG) nr 853/2004.

>Uppsamlingscentral för vilt [Ny sida]

Avhudning, uppslaktning av vilt och styckning av vilt är aktiviteter i ledet efter primärproduktion. Det innebär att avhudade slaktkroppar, fåglar utan fjäderdräkt, blod och ätbara organ av vilt inte är primärprodukter.

Jägare har möjlighet att under vissa förutsättningar leverera små mängder frilevande vilt och kött av frilevande vilt direkt till slutkonsument. Jägare har också möjlighet att leverera direkt till detaljhandelsanläggningar som i sin tur levererar direkt till slutkonsument, till exempel butiker, kaféer och restauranger. Vid sådana leveranser ska de nationella reglerna i LIVSFS 2005:20 följas. Se 59-64 §§.

När snarad ripa levereras till en vilthanteringsanläggning finns vissa undantag till kraven i bilaga III, avsnitt IV, kapitel III i förordning (EG) nr 853/2004. Se 27 § LIVSFS 2005:20.

Det finns även särskilda bestämmelser om kontroll av tuberkulos om hjort och andra djurslag som lever tillsammans med dessa djur i hägn. Se 28 § LIVSFS 2005:20 och SJVFS 2012:25, K158.

> [Jägares leveranser av frilevande vilt och kött av frilevande vilt \[Ny sida\]](#)

Reglerna för vad jägare får leverera direkt till slutkonsument och detaljhandel skiljer sig för olika typer av frilevande vilt.

Vilka specifika regler som gäller för leverans och mottagning av olika typer av frilevande vilt och kött av frilevande vilt hittar du i länkarna nedan.

> [Detaljhandelsanläggningar som tar emot frilevande vilt från jägaren \[Ny sida\]](#)

> [Uppsamlingscentral för vilt \[Ny sida\]](#)

> [Direkta leveranser av små mängder primärprodukter och visst slags kött](#)

> [Exempel på livsmedelsföretag i primärproduktionen](#)

> [Gränsen mellan primärproduktion och senare led - Kontrollwiki \(livsmedelsverket.se\)](#)

> [Registrering och godkännande](#)